

ภาษาเนโโป มิตรสิ่งแวดล้อม

ชีวิตที่เร่งรีบในปัจจุบัน ทำให้ผู้คนเกือบทั้งสังคมมองข้ามอันตรายที่อยู่รอบตัว คำนึงเพียงสะดวก ประหยัดเวลา กระทั่งละเลยความใส่ใจในเรื่องพิษภัยที่เจือปนอยู่ สิ่งที่เห็นได้ชัดเจนที่สุด คือ "กล่องโฟม" บรรจุอาหาร นับเป็นสิ่งที่ตอบสนองชีวิตเร่งรีบได้ลงตัว จนได้รับความนิยม แต่ขณะเดียวกัน มีอันตรายที่ปนเปื้อนออกมาจากเนื้อโฟม โดยเฉพาะเมื่อบรรจุอาหารร้อน ที่สำคัญหลังจากใช้แล้ว โฟมไม่สามารถย่อยสลายได้เองตามธรรมชาติในเวลาอันรวดเร็ว ส่งผลให้เกิดขยะจากโฟมจำนวนมหาศาลในแต่ละปี ในต่างประเทศมีการณรงค์ให้ใช้วัสดุจากธรรมชาติ มาผลิตเป็นภาชนะแบบใช้แล้วทิ้งมานานหลายสิบปี และเป็นที่ยอมรับของประชาชนอย่างมาก เนื่องจากราคาไม่ต่างจากภาชนะที่ผลิตมาจากโฟม แต่ปลอดภัยต่อตัวเองและสิ่งแวดล้อม จนเกิดผู้ผลิตภาชนะเพื่อสิ่งแวดล้อมออกมาเป็นจำนวนมาก และหลากหลายผลิตภัณฑ์ส่วนในไทยเพิ่งมีผู้ผลิตภาชนะเพื่อสิ่งแวดล้อมเพียงเจ้าเดียวเท่านั้น และได้รับการตอบสนองจากลูกค้าต่างประเทศเป็นอย่างมาก ขณะที่ตลาดภายในประเทศกลับแทบไม่มีใครรู้จัก

อารยา ชันทปราบ ผู้จัดการฝ่ายการตลาด บริษัท บรรจุภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อม จำกัด ผู้ผลิตภาชนะชานอ้อย ยี่ห้อเนโโป เล่าให้ฟังว่า จุดเริ่มต้นมาจากการที่บริษัทเป็นเทรดเดอร์ คอยจัดหาสินค้าตามความต้องการของลูกค้า ส่วนใหญ่จะเป็นการสั่งซื้อไม้จากประเทศเพื่อนบ้าน ส่งต่อให้ลูกค้าทางยุโรป อเมริกา และจีน มองเห็นการเติบโตของตลาดบรรจุภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อมมาตลอดเวลา ประกอบกับลูกค้าเห็นว่า ประเทศไทยเป็นฐานการผลิตอาหารที่สำคัญของโลก น่าจะมีวัตถุดิบมากพอที่จะนำมาแปรรูปเป็นบรรจุภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อมได้เป็นอย่างดี เมื่อมีความต้องการเข้ามามาก จึงเริ่มศึกษากรรมวิธีการผลิตอย่างละเอียด และมองหาวัตถุดิบที่เหมาะสมที่สุด รวมถึงสำรวจความต้องการที่แท้จริงของตลาด

หลังจากดำเนินการทุกอย่างไปได้ 3 ปี ในที่สุดตัดสินใจลงทุน 400 ล้านบาท ตั้งโรงงานขึ้นที่ จ.ชัยนาท บนเนื้อที่ 25 ไร่ เมื่อปีพ.ศ.2547 โดยรับการสนับสนุนจาก สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (สนช.) และสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) อารยาอธิบายว่า สาเหตุที่เลือกพื้นที่ดังกล่าว เนื่องจากใช้วัตถุดิบ คือ เยื่อกระดาษชานอ้อย เนื่องจากประเทศไทยส่งออกน้ำตาลเป็นอันดับ 3 ของโลก ทำให้มีเศษวัสดุเหลือใช้จำนวนมาก นอกจากนี้ ยังนำเยื่อกระดาษชานอ้อย ไปใช้ในผลิตภัณฑ์อื่นก่อนหน้านี้แล้วมากมาย เช่น ฝ้ายอ้อมสำเร็จรูป ฝ้ายนวมย กระดาษทิชชู เป็นต้น อีกทั้ง จ.ชัยนาท เป็นแหล่งเพาะปลูกอ้อยที่สำคัญ มีโรงงานหีบอ้อยจำนวนมาก จึงตั้งโรงงานอยู่ติดกับโรงงานผลิตกระดาษชานอ้อย ทำให้ประหยัดเวลา และไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายสำหรับขนส่งวัตถุดิบ

สำหรับเทคโนโลยีที่ใช้จะผสมผสานกันระหว่างของเยอรมันและจีน จากนั้นนำมาปรับแต่งให้เข้ากับการใช้เยื่อกระดาษชานอ้อยในการผลิต ขั้นตอนการผลิต เริ่มจากการนำกระดาษชานอ้อยมาตีให้เป็นเยื่อกระดาษ นำไปผ่านกรรมวิธีให้เยื่อกระดาษไม่ชื้นน้ำ และนำกดผ่านตะแกรงความร้อนสูงเพื่อคืนรูปกลับเป็นแผ่นกระดาษอีกครั้ง

จากนั้นขึ้นรูปด้วยแม่แบบพิมพ์ และทุกขั้นตอนการผลิตจะใช้อุณหภูมิสูงถึง 160 องศาเซลเซียส ทำให้มั่นใจได้ว่าปลอดเชื้อโรค ขั้นตอนสุดท้ายเป็นการตรวจโลหะหนัก หรือสิ่งแปลกปลอม ด้วยสายตา และผ่านเครื่องสแกนทุกชิ้น ตัดแต่งขอบส่วนเกิน จากนั้นผ่านการฆ่าเชื้ออีกครั้งด้วยแสงอัลตราไวโอเล็ต และสวมซองพลาสติก บรรจุหีบห่อ นำส่งให้ลูกค้า ทุกขั้นตอนการผลิตไม่มีเศษวัสดุส่วนเกินเหลือทิ้ง นำกลับเข้าขบวนการผลิตใหม่ได้ทั้งหมด ผลิตภัณฑ์ที่อยู่ในสายการผลิตปัจจุบันมีทั้งสิ้น 32 รูปแบบ ส่วนใหญ่เป็นจานและถ้วย แต่สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบได้ตามความต้องการของลูกค้าและผู้ใช้ เก็บรักษาได้นานในอุณหภูมิปกติ เหมือนกระดาษทั่วไป แต่จะย่อยสลายจนไม่เหลือซากภายใน 31 วัน เมื่อถูกฝังกลบ

ปัจจุบันกำลังการผลิตของโรงงานอยู่ที่ 200 ล้านชิ้นต่อปี ส่งออกต่างประเทศร้อยละ 80 ใน 15 ประเทศทั่วโลก ลูกค้าใหญ่สุด คือ ยุโรปและสหรัฐ แม้ตัวเลขการเติบโตของตลาดภายในประเทศจะเพิ่มขึ้นทุกปี แต่เมื่อเทียบกับจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากโพลีในประเทศ ที่มีอยู่ถึง 20,000 ล้านชิ้นต่อปี ทำให้เห็นถึงความแตกต่างของจำนวนเป็นอย่างมาก อารยา บอกว่า ตลาดในไทยต้องใช้คำว่า ล้มลุกคลุกคลานมาโดยตลอด สาเหตุมาจากเดิมทำการตลาดเน้นเรื่องการย่อยสลายเองตามธรรมชาติ เพื่อรักษาสิ่งแวดล้อม แต่คนส่วนใหญ่ยังมองว่าเป็นเรื่องไกลตัว แต่เมื่อมีกระแสเรื่องสุขภาพเกิดขึ้นมาาก จึงเริ่มมีลูกค้ามองหาภาชนะประเภทนี้มากขึ้น อีกส่วนหนึ่งที่ทำให้ตลาดในประเทศไม่เติบโตเหมือนต่างประเทศ เนื่อง จากผู้ค้าอาหารมองว่า การใช้ภาชนะจานอ้อยราคาแพง ทั้งที่ความจริงแล้วราคาต่างจากโพลีไม่เท่าไร แต่ในปัจจุบันผู้บริโภคและผู้ค้าอาหาร เริ่มมีความเข้าใจในเรื่องสุขภาพและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น เริ่มมีพันธมิตรให้การสนับสนุนเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะสถานศึกษาอย่าง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต และอีกหลายแห่ง

"เท่าที่ทราบมาเคยมีกระแสต่อต้าน เมื่อนำเข้าไปใช้ใหม่ๆ เนื่องจากมหาวิทยาลัยประกาศขึ้นราคาอาหารเพิ่มอีก 2 บาท แต่ทุกวันนี้นักศึกษายอมรับ เนื่องจากเห็นว่าเงินที่จ่ายเพิ่มนั้นเพื่อสุขภาพของตัวเอง เพราะเคยไปนั่งฟังความคิดของนักศึกษาต่างมองว่า หากคิดเรื่องประหยัดเงินวันละ 2 บาท ด้วยการใช้โพลีเป็นภาชนะภายใน 1 ปี จะประหยัดไปได้ประมาณ 700 บาท เวลา 20 ปี พวกเขาจะประหยัดเงินได้ประมาณ 15,000 บาท แต่หากทานอาหารด้วยกล่องโพลีไป 20 ปี แล้วเกิดเป็นมะเร็งเงินเพียงแค่นั้นไม่สามารถช่วยอะไรได้เลย"

ผู้จัดการฝ่ายการตลาด บรรจุภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อมแยมให้ฟังว่า ขณะนี้แนวโน้มตลาดในประเทศดีขึ้นมาก แต่ยังขาดการสนับสนุนจากภาครัฐ ที่สำคัญบริษัทไม่ต้องการผูกขาดการผลิต แต่ยินดีให้ความรู้ ร่วมทุน หรือแม้แต่ขยายแฟรนไชส์ให้ผู้ที่สนใจทุกคน เพื่อหวังให้มีการแข่งขันเกิดขึ้น ราคาสินค้าจะได้ลดลงมาเท่าหรือถูกกว่าโพลี ในกระแสความตื่นตัวเรื่องสุขภาพในสังคมไทยขณะนี้ ภาชนะจานอ้อย นับเป็นอีกตัว เลือกหนึ่งที่ดีต่อสุขภาพ สิ่งแวดล้อม และช่วยรัฐประหยัดค่าใช้จ่ายในการกำจัดขยะได้เป็นอย่างดี ผู้สนใจสามารถหาซื้อได้ตามร้านค้าสะดวกซื้อ ร้านค้าปลีกขนาดใหญ่ และห้างสรรพสินค้าชื่อดังได้เกือบทุกแห่งทั่วประเทศ